

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

VILTIES DIEVUJE REIKALINGUMAS

1. Be Vilties Nėra Išganymo

Išganymui yra reikalinga Dievo meilė, nes tik meilė padaro iš žmogaus Dievo vaikę ir suteikia jam teisės į dangaus karalystę. Ten kur tos meilės nėra, nėra nė teisų į dangiškas gerybes, nė tų gėrybių paveldėjimo. Todėliai šv. Teresė vadina šetoną tokiu, kuris nemyli.

Tačiau nieks negali uždegt savyje Dievo meilės, jeigu neturės savo širdyje pirmiau vilties, kad toji gėrybė, kuri užpildo visus mūsų troškimus, o kurią vadiname Dievu yra mums skirta ir kad ją galime apturėti.

Galime atsistoti didžiausios gėrybės akvaizdoje, bet kol turėsime mintį, kad toji gėrybė nėra mums skirta, kad nėra galimybės ją pasiekti, pasiliksimė šalti jos linkui ir nepajudinsime nė piršto, kad ją pasiekus. Tik tada pamatome, kad galime apturėt tą gėrybę, pradedama jausti prie jos traukimą ir meilę. Dievo tat meilė žmoguje yra negalima be vilties, o be meilės nėra ėjimo prie Dievo ir Jo pasiekimo.

Čia darosi panašiai kaip ir su pamestu daiktu. Kiekvienas leidžiasi ieškoti prarasto daikto, tik tada, kada tas daiktas sudaro jo savastį. Jeigu gi daiktas visiškai yra jam svetimas, neneša jam jokios naudos, tuomet ir noro nėra eiti jo ieškoti. Meile tat einame sigaili už savo nuodėmės, nes neturi vilties,

prie Dievo, bet kad pradėtume eiti, reikia vilties, nes viltis mums pasako, kad Dievas yra mūsų gėrybė.

Tiesa, juo meilė yra tobulesnė, juo tobulesnė yra ir viltis, nes visuomet daugiau pasitikime tais, kuriuos daugiau mylime, tačiau atsiradimo žvilgsniu jaunesnė yra viltis, negu meilė, kaip kad pirmesnis yra pazaras, negu saulės užtekėjimas.

2. Be Vilties Nėra Nuodėmių Atleidimo

Nuodėmė yra atsitraukimas nuo Dievo. Kas tat nori, kad nuodėmė būtų panaikinta, turi sugrįšt prie Dievo ir Jo atsiprašyt, kaip kad nužemintai atsiprašė savo tėvą evangelijoje sūnus palaidūnas. Kitaip sakant turi padaryt meilės aktą.

Be to meilingo atsiprašymo negali būt dovanota nėviena nuodėmė, nors ji būtų ir mažiausia. Tik gimtoji nuodėmė mažam vaikeliui gali būt dovanota jam nežinant ir neatsiprašant, nes jam nežinant ji buvo užtraukta, todėl Bažnyčia šv. Krikšte nereikalauja gailesties akto, o tik tikėjimo išpažinimo.

Bet gailesties aktas gali būt padarytas tik tada, kada žmogus turi vilties, kad jam bus dovanota. Jeigu gi tokios vilties nėra, nėra nė gailesties. Prapuolusieji pragare ne-

kad jos bus dovanotos.

Pirmiausiais krikščionybės amžiais kai kuriuose vietose už kai kurias nuodėmes neduodavo atleidimo, todėl ai nusiđėjėliai atsisakydavo daryt už jas atgailą. Panašiai darosi ir šiandien, jeigu tik kuris apaštalas sunkina žmonėms atleidimo viltį, sunkina jiems ir norą daryt atgailą.

3. Be Vilties Nėra Gerų Darbų

Išganymas yra suteikiamas suaugusiems ne kaipo grynas dangaus paveldėjimas, bet kaipo užmokestis už gerus darbus. Pagaliau ir tikėjimas skaitosi numiręs, jeigu jis neišduoda gerų darbų, o numiręs tikėjimas neveda į išganyimą.

Bet nėvienas darbas yra neįmanomas be vilties, dėl to žmogus pradeda kokį nors darbą, kad tikisi apturēt tai, ko dėliai tą darbą pradeda. Ūkininkas nesėtų grūdų į žemę, jeigu nesitikėtų derliaus; darbininkas neitų į dirbtuvę, jeigu nesitikėtų užmokesties. Žemiški tat darbai ir tikslai remiasi žemiškomis viltimis, dangiški, kuriais siekiame dangiškas gėrybes, turi remtis dangiška viltimi. Nėvienas žmogus nedarytų gero darbo dėl dangaus jeigu jis nesitikėtų, kad tas darbas atneš jam naudą danguje.

Jeigu tat atimsime viltį, sustabdysime visus gerus darbus. Tai padarė šešioliktojo šimtmečio reformatoriai, kurie, skelbdami išganyimą be gerų darbų, sustabdė visus gerus darbus.

4. Be Vilties Nėra Maldos

Malda yra vienas iš svarbiausių išganyimo priemonių, užčiaupkime maldą, o uždarysime dangų. Maldoje reiškiasi mūs santykiai su Dievu, visas mūs tikėjimas, viltis ir meilė, kaip mes suprantame Dievą, kaip mes prie Jo ir kreipiamės maldoje. Kas visai netiki, arba Dievo nemyli, tas ir nesimeldžia.

Bet ypatingos reikšmės malda gauna ištvėrmės iki galui reikale. *Kas ištvėrės iki galui, tas bus išganytas,* sako Išganytojas, ištvėrmė tat iki galui yra didžiausia Dievo malonė, didesnė net negu stebuklų darymo ir pranašavimo, nes tomis malonėmis žmogus dar gali prapult, su ištvėrmės malone jis

yra išganytas, jo vardas būva įrašytas į gyvybės knygą, iš kurios nieks neišbrauks to vardo.

Tačiau, tos malonės negalima pelnyt jokiu geru darbu, nes ji yra aukštesnė ir brangesnė už visus gerus darbus, pasilieka viena tik priemonė, būtent malda, tik nužeminta malda galime tą malonę išprašyt.

Bet maldos gelmėse glūdi viltis, delto mes prašome, kad tikimės apturēt; kur tokios vilties nėra, nėra nė maldos; prapuočiusieji pragare nesimeldžia, nes neturi vilties. O ir kiekvienas žmogus ant žemės, kai tik praranda viltį kad jis galės išprašyt ką nuo Dievo, sustoja meldsis. Atėmę tat viltį užčiaupsime maldą, o užčiaupę maldą uždarysime ir dangų. Tik šioje šviesoje suprasime, kodėl šv. Raštas pilnas yra karštų paraginimų ir įsakymų pasitikėti Dievu.

5. Be Vilties Nėra Tobulos Meilės

Tobula meilė reikalauja dviejų dalykų: a) kad mylėtume Dievą ne del to, kad Jis mums naudą neša, kaip kad myli ūkininkas savo gyvulį už tai, kad gyvulys jį maitina, bet kad mylėtume Dievą del paties Dievo, del to kad Jis yra vertas tokios meilės, ir b) kad visus savo darbus kreiptume prie Dievo meilės, pildydami šv. Povilo įsakymą: *“Ar valgote, ar geriate, ar ką kitą darote, visa darykite Dievo garbei.”* 1 Kor. 10, 31.

Tobula meilė visai nereikalauja, kad žmogus atsižadėtų savo laimės Dievuje ir pasidarytų visai neįautrus šiuo reikalu. Toks neįautrumas yra visiškai negalimas, nes žmogus negali savo laimės atsižadėt, ką tik jis daro, viską daro savo laimės vardu, jis neturi net liuosos valios daryti ką nors nelaimės vardu.

Toks neįautrumas pasidaro ir nuodėmingas, nes jis sustabdo Dievo meilę mumyse. Dievo meilės pamatą sudaro mumyse pašaukimas į dangišką laimę, todėl ten kur tas pašaukimas yra paniekintas, Dievo meilė netenka savo pamato, o per tai išnyksta. Sunaikinimas gi Djevo meilės įvyksta per nuodėmę, todėl nuodėmėje greit atsiduria tie, kurie atsižada savo laimės Dievuje. Tikėtis gi iš Dievo savo laimės vyksta per viltį, eiti

Nuoširdūs Patarimai

Brangusis vaikeli! Gal pasitaikė, ar pasitaikys, kad koks pažįstamas tave atkalbinės nuo gero kelio kurs lydi į amžiną laimę — dangų, ir skatins eiti plačiuoju keliu, kurs lydi į amžiną prakeikimą pragarą. Neklausyk jo. Kas eina plačiu keliu, pataikauja savo geiduliams, ieško vien tai, kas kūniška, užmiršdamas apie savo sielą. Šventame rašte parašyta: “*Jei jūs gyvensite kūniškai, numirsite; o jei dvasia marinsite kūno darbus, būsite gyvi.*” Reiškia, reikia apmarinti kūno blogus darbus, pageidavimus, juos nugalėti jiems priešingais gerais darbais.

Nevienas paklydėlis save norėdamas išteisinti sako: “*Visi taip daro.*”

Vaikeli! Toks išsiteisinimas nerimtas. Jeigu žmogus puola į ugnį, kam jį sekti? Jeigu kas Dievo ir Bažnyčios įsakyta, privalome pildyti tuos įsakymus. Kuomet tėveliai subara blogai darančius vaikus, tie atsikerta: “*Kad visi taip daro.*”

Vaikelį, ką tai reiškia *visi taip daro*?” Visi blogieji taip daro, o gerieji tuomi bjaurisi, prieš tai kovoją.

Pavyzdin, tėveliai pamokina kad sekmadieniais ir šventadieniais visi katalikai turi eiti bažnyčion ir išklaudyti šv. Mišių — o jeigu kas tingėdamas, nenorėdamas nueiti jų neišklauso, nusideda, ir tai nusideda mirtinai prieš Dievą.

Motina vaiką ragina eiti šv. Mišių išklaudyti: o tas neidamas, atsako: “visi taip daro” — Motina geroji jam pasako: *Vaikeli, tinginy pasikelk! Nueik bažnyčion ir pamatysi, ką visi daro:* Oi gi eina bažnyčion. Taip visi daro.

Vaikeli! Neklausyk tų kurie sako: “*Kad visi taip daro.*” Siek tik dorų, teisingų, Dievo klausančių žmonių. O melskie dažnai, už atsitoliniusius nuo Dievo; padėk jiems kiek

paskui prie Dievo, kreipti prie Jo visus savo darbus plaukia iš meilės, todėl tobula meilė būtinai reikalauja ir tobulos vilties.

Dėkokime Viešpačiui už aukštą pašaukimą į dangišką laimę, bet prašykime ypatin-gai, kad nesuklystume viltyje, nes klaidinga viltis, nenuveda prie Dievo, bet nuo Dievo.

gali, kad jie grįžtų prie gerojo Dievo. Reikia save nugalėti ir eiti geru keliu. Neduokis pasaulio viliojimams tave įveikti! Kovok prieš tai kas nedora, kas veda žmones prapulties keliu.

KAS BUS 32-me TARPTAUTINIAME KONGRESE?

Dabartinis tarptautinis Kongresas šiais metais įvyksta Argentinoj. Pasiruošimas eina nepaprastu smarkumu ir gyvumu. Valdžia visus darbus remia kuo nuoširdžiausiai. Dirbdinama speciali monstrancija. Tokios didelės ir tokios gražios pasaulį dar nesą. Tai būsiąs tikras žemiškasis Jėzaus Kristaus sostas.

Kongrese jau pasižadėjo dalyvauti 8 įvairių šalių kardinolai.

Programą bendrais bruožais jau paruošta. Pirmą dieną, būsianti vaikų diena. Vaikų dalyvausią 60 tūkstančių. Visiems vaikams vienoje vietoje bus bendra Komunija.

Paskutinę dieną bus bendra Komunija visų tikinčiųjų. Komuniją tuo pat laiku aikštėje dalins du šimtai kunigų. Tikmasi išdalyti per milijoną komunikantų.

Argentinos katalikai šventadieniais renkasi į specialias pamaldas, kad Dievas tą Kongresą laimintų. Visa tauta tik ir gyvena būsiančio Kongreso mintimis.

MIŠIOMS PATARNAUTOJAS IR PRIMICIJANTAS PO 50 METŲ

1884 m. rugp. mėnesyje kun. Pr. J. Hall laikė savo pirmąsias iškilmingas Mišias. Prie Mišių patarnavo 9 metų berniukas Edv. Myers. Šiomet kun. kan. Pr. J. Hall šventė savo kunigystės 50 metų sukaktį, o jo patarnautojas pasakė jubilatui pamokslą. Jis dabar yra Westminsterio (Londone) vyskupas-pagelbintinkas. Vysk. Ed. Myers, vysk. Shine, Kardinolas Pr. Bourne ir šv. Tėvas sveikino jubilatą, našlaičių globėją.

Dažnai pasitaiko, jog patarnaujantieji Mišioms berniukai, gavę tinkamą auklėjimą, būna V. Dievo pašaukiami į kunigystę. Pas altorių prasideda jų pašaukimas.

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Jono 4, 46-53.

NUO metu buvo vienas karaliaus valdininkas, kuriuo sūnus sirgo Kapername. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Jūdėjos į Galilėją, nuėjo pas jį ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sūnų, kurs buvo mari-namas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jūs nematote ženklų ir stebuklų, jūs netikite. Valdininkas jam atsakė: Viešpatie, atėik pirma nekaip mano sūnus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sūnus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sūnus gyvas. Jis tad pasiklausė juos apie valandą, kurioje jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintoje valandoje liovėsi krėtės jį drugys. Tuomet tėvas suprato, kad tai buvo ta valanda, kurioje Jėzus jam tarė: Tavo sūnus gyvas, ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

* * *

Lekcija

Efez. 5, 15-21.

ROLIAI: žiūrėkite, kaip atsargiai turite elgtis; ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebūkite neprotingi, bet supraskite, koki yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkimas. Būkite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdami savo širdyse Viešpačiui; dėkodami visuomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasiduokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

— Kartą į mėnesį Šv. Mišios bus atnaujamoms už tarptautinę taiką Kristaus Karaliaus Statulos koplyčioje, ant kalno Mont des Hauches, Šveicarijoje.

Švenč. Panelės Marijos
Rožančiaus Šventė

Švč. Panelės Rožančiaus šventė pripuola pirmame spalio mėnesio sekmadienį. Šioji šventė įsteigta apie 1716 metais, išreikšti Marijai padėką už jos pagalbą išmelstą kelis kartus rožančiaus malda, laimingą turkų pergalejimą.

Šešioliktojo šimtmečio pradžioje turkai įsibriovė Europon ir keletą kartų nugalėję krikščionių kariuomenę, pasiryžo užimti visą Europą ir išnaikinti krikščioniškąjį tikėjimą. Turkai visu smarkumu ėmė naikinti bei savintis krikščionių apgyventus miestus. Turkų karaliaus Salimano įpėdinis Seilmas antrasis, pagrožęs Cipro salą, surinko skaitlingą laivyną, tikėdamasis galutinai nugalėti krikščionius ir užviešpatauti Europą.

Krikščionių galybė ant jūrų buvo daug silpnesnė už turkų. Vienog su galingu priešu reikėjo stotį kovą. Popiežiaus Pijaus V paraginta krikščioniškoji kariuomenė išengdama į laivus, pasivedė Švč. Panelės ypatingai globai ir drąsiai nusijrė Turkijos linkon. Rugšėjo 7 d. abu laivynai ties Lepantu Arkipelago jūroje susitiko. Prieš mūsų visi krikščionys, pradėdant vadu ir baigiant paskučiausiu kareiviu, puolė ant kelių, atnaujino savo atsidavimą Dievo Motinos globai, ir garsiai šaukdami Jos Švč. Vardą, drąsiai susirėmė su turkais. Per tris valandas perga-

lėjimas buvo abėjotinas, bet kuomet krito turkų vadas, pasidarė tarp jų sumišimas ir krikščionys gavę pilną pergalę, turkus visiškai sumušė ir išsklaidė.

Tą pačią dieną ir valandą, Popiežius, Šv. Pijus IV, tarėsi Vatikane su keleta kardinolų apie svarbus reikalus, jis ūmai pertraukęs kalbą, prisiartinio prie lango ir prabilo į kardinolus: "Palikime šiandien visus kitus reikalus! Eikite ir užduokite Rymo gyventojams maldas, už suteiktą krikščioniškajai kariuomenei netikėlių turkų pergalėjimą." Ir ištiesų, keletai dienų praslinkus atėjo žinia, kuri tikrai patvirtino stebūklingą popiežiaus regėjimą. Dėl padėkojimo Dievo Motinai už tą neišpasakytą geradarystę, Pijus V įsteigė, *Švenč. Marijos Pergalėtojos šventę*, paskirdamas jai 7tą spalį dieną,

Šv. Pijus V buvo įsitikinęs, jog minėtasis krikščionių laimėjimas buvo išmelstas rožančiaus malda, nes persekiojimo laikais ir pats popiežius ir krikščionys labiausia tą maldą vartojo.

Praslinkus beveik dviem šimtam metų po šios garbingos pergalės, turkų galybė vėl pasididino ir jie antra kart išgalėjo Vengrų žemėn ir rengėsi visą Europą užvaldyti. Rymo cecorius Karolius šeštasis, surinkęs skaitlingą kariuomenę rįžosi remtis su turkais ir nepasiduoti iki paskutiniam. Krikščionys gi, vėl atsišaukė prie mylimosios motinos Marijos ir su dideliu širdies karštumu visur kalbėjo Švenč. Panelės Rožančių. Tai buvo 1716 metuoše. Rūp. 5 dienoje, kurioje pripuola Švenč. Marijos Snieginės šventė. Tą dieną visame pasaulyje, o ypač Ryme, Švč. Panelės Marijos Snieginės bažnyčioje, krikščionys karštai meldėsi už krikščionišką kariuomenę, kuri tuo laiku turėjo stoti į mūšį su turkais. Rožančiaus draugijos nariai darė iškilmingas procesijas ir didelės žmonių minios kalbėjo Rožančių, Dievas suteikė krikščionims garbingą neprietelių turkų pergalėjimą. Išvyti iš Vengrijos, jie dar nepaliovė savo užpuldinėjimų ir apgulė Korfu salą. Krikščionys vėl ėmėsi to paties dvasiško ginklo — Rožančiaus; ir neveltui, nes po trumpo laiko turkai ir nuo tos salos pasitraukė. Tuomet Popiežius Klemensas XI, norėdamas praplatingti taip didžiai išganingą ir galingą Rožan-

čiaus maldą, paskelbė, kad Dievo Motinos Rožančiaus šventė, švenčiama iki tam laikui Domininkonų, būtų švenčiama visoje Katalikų Bažnyčioje. Popiežius nurodė, jog Rožančiaus malda krikščionys ne kartą išmeldė savo žemiškųjų priešų pergalėjimą, tat dar labiau Rožančiaus galybje galės išmelsti savo išganymo priešų pergalėjimą.

Rožančiaus kalbėjimas yra galinga ir labai maloni Dievui ir Švč. Paneli malda, nes susideda iš meiliausių Dievui ir Marijai maldų — "*Tėve mūsų*" ir "*Sveika Marija.*" Iš to viso galime suprasti kaip prakilni yra Švč. Panelės Marijos Rožančiaus malda. Nėra jokios abėjonės, kad Rožančiaus malda, motina Bažnyčia ir pavienis asmuo, kaip anais amžiais, taip ir dabar išmeldžia brangiausias Dievo malones. Taigi, mielas skaitytojau, kalbėk dažnai Rožančių, jei nori pelnyti Dievo palaimą ir Švč. Panelės globą. Kalbėk Rožančių, jei nori būti išganytas, begyvendamas šio pasaulio pavojuose. Nes šiame nelaimės laike vienas tik ginklas mums telieka, o juomi yra malda ir nuolatinis šaukimas prie Dievo.

Popiežius Leonas XIII pripažindamas didelę galybę Rožančiaus maldai, įsakė prie Marijos litanijos pridėti atsišaukimą: "Karaliene Šventojo Rožančiaus, melskis už mus," o prie to dar kasmet ypatingais laikais ragina visus katalikus per ištisą spalį mėnesį kalbėti kasdien, nors po vieną Rožančiaus dalį, prašydami, kad Marija išmelstų nuo Dievo Šv. Motinai Bažnyčiai visų priešų pergalėjimą, kurių skaitlius, ypač šiais laikais kaskart labiau didėja. Paklausk ir tu, mielas skaitytojau, Popiežiaus balso ir stengkis kasdien dievotai kalbėti Rožančių, ypač per visą šį mėnesį, intencijai Bažnyčios neprietelių pergalėjimą, nes Bažnyčios priešai yra ir tavo priešai.

Bro. (V. G.)

— P. Eduardas L. Kreamer, kuris yra apvažinėjęs 325,000 mylias apie visą pasaulį, išvažiavo į Eucharistinį Kongresa Buenos Aires. Jis dalyvavo devyniuose Tarptautiniuose Eucharistiniuose Kongresuose. Jis dalyvavo kongresuose sekančiose miestuose: Montreal, Madrid, Malto's, Ryme, Chicagoj, Sydney, Carthaginos ir Dublino. Jis sako kad jis tarnavęs 50,000 šv. Mišiuose per savo 69 metus gyvenimo.

ŠV. MYKOLAS ARKANGELAS

Šv. Mykolo vardas reiškia: "Kaš yra kaip Dievas?" Sekant gi Šv. Raštą ir tradiciją, Šv. Mykolas Arkangelas yra vienas iš septynių dvasių, kurios stovi arčiausia Dievo sosto. Be to, Šv. Mykolas Arkangelas yra vadinamas angeliškos kariuomenės kunigaikštis. Pagal pranašą Danielių, Šv. Mykolas Arkangelas buvo išrinktosios giminės sargas. Ir kada Šventoji Bažnyčia su apreiškstomis tiesomis užėmė senovinių sinagogų vietą, jis buvo gerbiamas, kaip Katalikų Bažnyčios ir Eucharistinės Aukos Angelas Sargas. Tai aiškiai nurodoma Šv. Mišių aukoje. Pavyzdžiui, kunigas ir žmonės ties altoriaus laiptais nuolankiai išpažįsta prieš Visagalį Dievą, prieš Švenč. Mariją, visada Paną, ir prieš Šv. Mykolą Arkangelą, kad nusidėjo, ir nuolankiai maldauja Švenč. Panos Marijos, *Šv. Mykolo Arkangelo*, ir t. t., kad už juos užtarytų prieš Viešpatį jų Dievą. Iškilmingose Šv. Mišiose per Ofertoriją kunigas laimina kodylą žodžiais: "Per užtarymą *Šv. Mykolo Arkangelo*, stovinčio smilkinamo altoriaus dešinėje, ir per Dievo visų šventųjų užtarymą, Viešpats telaimina tą smilkalą saldžiam kvapsniui."

Katalikų Bažnyčia maldauja to galingojo angeliško užtarytojo tame momente, kai pageidaujama ir trokštama, kad Dangus priimtų aukojimą. Šv. Bažnyčia šaukiasi Šv. Mykolo užtarymo, kai ji trokšta viršyti dangiškų chorus Dievo Avinėlio garbinime. Ir po konsekracijos, kai kunigas meldžiasi: "Nužemintai maldaujame Tavęs, Visagalie Dieve, paliepti, kad tai visa būtų *Tavo šventojo angelo* rankomis padėta ant Tavo altoriaus aukštybėse, Tavo dieviškojo majestoto akivaizdoje!" galime spręsti bei numanyti, sekant Bažnyčios tėvų ir teologų sąmoniavimą, kad toje kilnioje maldoje to *šventojo angelo* asmenyje yra reiškiamas *Šv. Mykolas Arkangelas*.

Šv. Mykolo Arkangelo aukštai Danguje užimama vieta tarp dangiškųjų dvasių yra pagrįsta tuo įrodymu, kad Šv. Rašte jis stovi, kaip vadas adoruojančių angelų, kurie Amžinajam Dievui giesta: "Šventas, Šven-

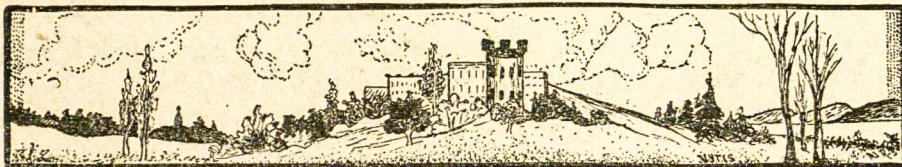
tas, Šventas..." O Apreiškimo knygoje skaitome: "Danguje įvyko didelė kova: *Mykolas (Arkangelas)* ir jo angelai kovojo prieš slibiną. Taip pat kovojo slibinas ir jo angelai; bet jie nenugalėjo, ir Danguje neberasta daugiau jų vietos. Tas didysis slibinas, senasis žaltys, kursai yra velniu ir šetonu... jis buvo numestas žemėn ir jo angelai numesti draug su juo" (Apr. XII, 7-9).

Teologai tvirtina, kad Dievas sutvėręs angelus, apreiškė jiems, kad antrasis Švenč. Trejybės asmuo, vienintelis Dangiškojo Tėvo Sūnus, prisiims žmogiškąjį kūną, ir tas Dievas-Žmogus, būtent, Jėzus Kristus visame lygus Dievui Tėvui, įsakė jiems (angelams): "Angelai, Jam tarnausite ir Jį garbinsite!" Tada vienas iš garbingiausių angelų pasipriešino, šiurkščiai atsakydamas: "Non serviam! — Tam Dievui-Žmogui aš netarnausiu ir Jo negarbinsiu! Aš pats noriu būti panašus Dievui!" Tokio savęs išaukštinimo kalba ir tokio maišto kėlimas suklaidino daugelį angelų ir jie taip pat pakėlė maištą prieš Dievą.

Tada Danguje suskambėjo šūkis: "Micha-el? — Kas yra kaip Dievas?" Užsidedęs uolumu Dievo garbei ir meilei, Šv. Mykolas Arkangelas pakilo prieš maištingus angelus. Jo vardas, kurs tuo pačiu laiku buvo ir kovo šūkis, ištikimiems angelams uždegė garbinimo dvasią, pažadino prie dangiškųjų giesmių ir himnų, pridavė nuolankumo ir atsidavimo bei ištikimos tarnybos Amžinajam Dievui, ir jie visi susispietė apie Šv. Mykolą Arkangelą, kad jo priešaky ir vadovybėj ginti Dievo teises. "Kas yra kaip Dievas?" Kas, jei ne Dievą reikia garbinti? Nežiūrint, kaip Jo sutvėrimas gyvena, keldamas prieš Jį maištą, Jis vis vien yra Dievas! Tat, Jam priklauso garbė ir šlovė! Ir mūsų., Jo tvarinių, gyvybė ir esimas pareina iš Jo gerumo ir meilės.

Vadovaujant Šv. Mykolui Arkangelui

Kas yra kaip Dievas gerume ir gailėstin-gume! Iš Jo turime žemės visus turtus, malonės ir gamtos dovanas. Kas yra kaip Dievas, o Jo gerumas ir meilė taip nepaisoma, Jo teisybė taip įžeista per maištą, kurį pa-

kėlė maištingi angelai! Jam pridera atsiteisimas, užganapadarymas ir ištikimas tarnavimas. — Ištikimieji angelai atidavė garbę ir šlovę Visagaliui Dievui, vadaujant Šv. Mykolui Arkangelui, jų galingam vadui, ir Dievas atsilygino, duodamas jiems nesibaigiamą džiaugsmą ir amžinąją laimę.

Lygiai, kaip Šv. Mykolas Arkangelas, būdamas vyriausias Dievo garbintojas ir Dievą garbinčiųjų chorų įkūrėjas, kvietė Dangaus angelus garbinti Dievą ir Jam duoti šlovę, taip pat ir šiandien jis yra Dievo garbintojų pavyzdys ir užtartytojas čia, žemėje. Jis visus mus kviečia duoti Įsikūnijusiam Dievui Švenčiausiam Sakramente garbę, šlovę, dėkonę, atsiteisinimą ir maldavimus; ir kurie seka jo garbingąjį pavyzdį, juos jis veda prie garbinimo Dievo, paslėpto Šventoje Eucharistijoje. Kai Danguje jis subūrė angelus apie Aukščiausiojo sostą, taip pat ir dabar jis renka ir būria tikinčiuosius apie Eucharistinį Viešpatį, kurs yra Katalikiškos Bažnyčios altoriuose ir juos ragina, kad Jį ištikimesniai garbintų, kai nedėkingųjų žmonių yra daugiau įžeidžiamas, daugiau nepaisomas, išjuokiamas ir niekinamas. Šv. Mykolas Arkangelas pergalėjo maištingus angelus, atiduodamas nuolankią garbę ir šlovę Dievui. Tat, ir mes turėtume būti nuolankesni ir nusizeminę pulti prieš Amžinosios Tiesos Žodį, kurs yra “Gyvoji Duona, kuri iš Dangaus nužengė” (Jon. IV, 51), ir maldauti, kad mums atleistų mūsų nusikaltimus ir nusizengimus.

Kaipo Dievo garbintojas ir šetono pergalėtojas, Šv. Mykolas Arkangelas taip pat yra šaukiamas prigelbėti ir mirštantiesiems ir juos lydėti į laimę, kur palaimintos sielos galėtų amžinai garbinti Dievą Dangaus Karalystėje.

— Paryžiuje, Vannes diecezijoje Britanijoje turi 4,416 kunigų ir vienuolių kurie dirba Prancūzijoje ir kitose šalyse.

MARIANAPOLIO ĮSPŪDŽIAI

Daugiau rudens vis gaunam vėjo,
Pasibaigė atostogos,
Jau mokslo metas prasidėjo, —
Kiek čia jaunuoliams pramogos!

Būriais jauni moksleiviai renkas, —
Šiais metais daug naujų veidų, —
Viens diėkis, kits visai dar menkas,
Daugiausia prisirinkt žinių.

Čia jie gyvens, čia žais ir valgys
Viens Jonas, kits Antan's vardu.
Visi čia jie mokytis žada,
Ištirti jėgą smegenų

Ir, sekdami garbingą Vadą,
Ir melstis susirinks bendrai,
Čia disciplinos kietas dalgis
Juos elgtis išmokys gerai.

Kad kartais bado nepajustų,
Išdirbtų spėką raumenų, —
Jie gaus lietuviškų kopūstų,
Mėsos ir daržo žalmenų.

Ir taip lietuviškai subrendę,
Į futbolo stos rungtynes
Ir grumsis jie, dantis sukandę: —
“Truks ar laikys, laimėsime mes!”

Braškės jų uniformų siūlės,
Dejuos suspaustas sviedinys,
Kai anglą lietuvis užgules,
Už pažastų tampriai laikys.

Lietuviškai gyvens ir jausis,
Tautybės dvasią čia dabos,
Ir ištautėjusios jų ausys
Pripras prie lietuvių kalbos.

Lietuviškumo tiek suteikia
Marianapolio gamta,
Kad abejoti nė nereikia,
Kad čia šalis lyg prigimta.

J. K.

Marijonų Seminarijos Atidarymo Išskilmės

Rugsėjo 16 d. įvyko Marijonų dvasinės kunigų seminarijos atidarymo išpūdingos išskilmės, Marijos kalneliuose, Hinsdale, Ill.

Seminarijos prieduryje, virš laiptų, aikštės pusėje, Marijonai klierikai padirbdio ir papuošė altorių, prie kurio gerb. kun. H. Vaičiūnas 12 val. laikė iškilmingas Mišias. Jam asistavo marijonai: prof. kun. Petras Biskis diakonu ir kl. Antanas Ignotas subdiakonu. Mišių metu giedojo du chorai: iš Chicagos Aušros Vartų parapijos ir iš Melrose Park Švč. Panelės Škapliernos parapijos su varg. J. Romanaitė, J. Brazaičiui vadovaujant gražiu giedojimu jaudino dalyvius, kėlė jų širdis į aukštybes, pilnas dėkingumo Dievui, ir džiugino visą Marijos kalnelių apylinkę. Po Mišių suteiktas Šv. Sakramentu palaiminimas.

Gerb. kun. Pr. Vaitukaitis iš So. Chicago, pasakė išskilmėms pritaikintą pamokslą. Pamokslas buvo reikšmingas, gražus, įdomus, pilnas kilnių minčių ir jausmingas, kurs giliai smigo į dalyvių širdis. Gerb. pamokslininkas išreiškė seminarijos įsikūrimu džiaugsmą ir pažadėjo pagal išgalės visokią paramą.

Po pamokslo did. gerb. kun. Jonas J. Jakaitis, Marijonų Amerikoje provincijolas, trumpai nupasakojo seminarijos svarbą ir Vienuolijos vardu pareiškė visiems Marijonų rėmėjams, bendradarbiams ir prieteliams nuoširdų ačiū už jų prielankumą ir veiklią paramą. Išskilmėse dalyvavo ir did. gerb. pral. M. L. Krušas.

Seminarijos priekis ir aikštės vartai buvo papuošti Amerikos, Lietuvos ir Popiežiaus vėliavomis, kurias parūpino Marijonų Kolegijos Rėmėjų Chicagos apskrčio pirmi-ninkas Antanas Bacevičius.

Programa

Po pamaldų publika nuvyko į Marijonų ūkį, kur buvo išpildyta graži programa. Kun. A. J. Andriušui, M.I.C., padarius programos įžangą, tolymesnę eigą vedė Ig. Sakalas, "Draugo" redakcijos narys.

Programą išpildė Aušros Vartų ir Švč. Panelės Škapliernos parap. choristai ir cho-

ristės, žavėdami publiką savo gražiais giedojimais, akompanuojant varg. J. Brazaičiui ir J. Romanaitėi.

Pritaikintas kalbas, gerb. kun. H. Vaičiūnas ir L. Šimutis pasakė.

Visas parengimas gerai pavyko. Didžiulė Marijonų vienuolijos geradarių minia dalyvavo pirmutinės lietuvių seminarijos atidarymo išskilmėse ir pramogoje. Marijonų prietelių suplaukė į šias išskilmes ne tik iš Chicagos, bet ir iš apylinkės miestelių. Visi dalyviai džiaugėsi ir laikė sau garbę, kad galėjo dalyvauti ir būti liūdytojais šio istorinio įvykio mūsų lietuvių amerikiečių gyvenime.

Įvairius Darbus Atlikinėjo:

West Side Marijonų Rėmėjų 19 skyr.: Vyšniauskai, Stumbriai, V. Brazauskas, Ribiekai, Mickevičius, Zalatorius, Juška, Gužauskas, A. Fabijonas, Pocienė, M. Balčiūnienė, E. Aleknienė, J. Alekna, A. Raškevičienė, Šaulienė, D. Jeakevičius, A. Radzevičius.

P. Šliogerienė gražiai vadovavo prie stalių patarnautojoms ir pati dirbo, o P. Šliogeris gražią tvarką palaikė svečius sodindamas prie stalių.

Brighton Park — Marijonų Rėmėjų 35 skyr.: Kulikauskai, E. Skrodenis, B. Skrodenis, J. Valskis, D. Atroškienė, J. Rudienė, O. Bambalienė, O. Jasperienė, B. Steponavičienė, . Norbutienė, O. Šakūnienė, S. Eidentienė, O. Aleknienė, O. Aleknaitė.

Iš Town of Lake: J. Lasauskas.

Iš Cicero: P. Pocienė, B. Kučis, E. Rudytė.

Iš North Side: A. Bacevičius.

Seminarijai Stambesnes Aukas Aukojo:

N. N. iš Maspeth, N. Y. — \$100.00.

A. Kakanauskas, Detroit, Mich. — \$15.00.

O. Bambalienė — \$10.00.

Mrs. Šaulienė — \$9.00.

Ignotas Radavickas, A. B., Juczas Naujokas, Bronius Samančius ir Jonas Smilgius, visi iš Chicago — po \$5.00.

J. Cinikas — \$3.00.

Vlad. Tamkevičius — \$2.00.

Po \$1.00: I. Kultuskaitė, L. Čepulis, A.

Kuksta, A. Godžius, I. Papiuskas, A. Pake-
tis, K. Kukinauskas, B. Keliuskienė, S. Pla-
takis, A. Leščiuikienė, A. Nairkaitė, P. Misiū-
nienė, P. Fukas, S. Kybartas, J. Vikeras, A.
Rudokas, M. Šulcienė, M. Navickienė, P. Prei-
tikaitė, U. Bubliūtė, A. Bacevičius, M. Viky-
ras, S. Navickas, K. Kesevienė, T. Atroškienė,
M. Getautienė, O. Grigalevičienė, S. Sams,
A. Dragutienė, J. Povilauskas, K. Rutkau-
skis, P. Radzevičius, S. Budaitis, S. Trum-
pulis, A. Jusčius, S. Šimulis, J. Bacevičius,
J. Vilkas, A. Nausėda, J. Dimša, P. Kybar-
tas, V. Kubaitis, P. Tumasonis, J. Kudulienė,
O. Naujūnienė, P. Čepulienė, J. Bertulis,
R. Rekašienė, P. Melingienė, J. Garuckas, B.
Lindžius, L. Gritienė, O. Nasakaitienė, A. Liu-
bartas, L. Šimutis, O. Alekna, J. Krotkus,
Stičkų šeimyna, Kaijienienė, J. Grigalevičius,
D. Misiūnas.

L. Novazelskienė, 582 S. Broadway, Au-
rora, Ill., aukojo gėlę — oleandrą.

J. ir O. Krasauskai — keletą albų į ko-
plyčią, Diekoatienė — baltynių, M. Rinkevi-
čiūtė — baltynių į koplyčią.

St. Fabijonas, 2146 So. Hoyne Ave., Chi-
cago, Ill., atvežė ir parvežė Aušros Vartų pa-
rapijos choristus.

Nuoširdžiai dėkojame mūsų seminarijos
atidarymo bendradarbiams, rėmėjams ir da-
lyviams; meldžiame geriausiojo dangiškojo
Tėvo, kad gausiai jums atlygintų šiame gy-
venime ir amžinybėje.

Marijonai ir Komisija.

— Chicagos bažnyčia "Notre Dame de
Chicago," celebravo savo šimta metų gyva-
vimo sukaktį rugsėjo 29 ir 30 dd.

— Oklahoma mieste spalį 10 ir 11 d.
bus laikomas Katalikų Veikimo kongresas.
Manoma, kad suplauks virš 500 delegatų.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėjas V. KUBILIUS

persiskyrė su šiuo pasauliu Freeland, Pa.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejus šv. Mi-
šias spalį 5 ir 6 d. Visi Marijonų Kolegijos
Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jo
sielą po dalį šv. Rožančiaus.

NUOŠIRDŽIAI AČIŪ!

Marianapolio Kolegijos parke Darbo Die-
noje įvyko piknikėlis, prie kurio pasisėkimo
daug prisidėjo apylinkės kolegijos rėmėjai
ir prieteliai.

Ypatingu būdu noriu pareikšti nuošir-
daus dėkingumo žodžius tiems, kurie ar tai
aukomis, ar daržų yra nemaža prisidėję prie
šio pasisėkimo.

Daug pasidarbavo šie gerb. Prieteliai:
Kaimynai-Dvasios Vadai, pp. Paruliai, Dilio-
niai, Mažuknai, Gudzevičiai, Kondrotavičiai,
Vosyliuonė, Kilmoniuotė, Bostono Kuopos Blai-
vianinkai, V. Rimša, Urmonienė, Augūnienė,
Gudanavičienė, Atkočienė, Jugelionienė, Vait-
kevičienė, Gudeliauskienė ir visa eilė kitų mū-
sų Prietelių, ypatingai Bostono ir Worcestero,
kurių net nė pavardžių neteko tiksliai
sužinoti ir jiems tarti nuoširdų ačiū.

Giliai dėkingas - *Kun. J. Navickas, M.I.C.,*
Kolegijos Direktorius.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Palutienė, M., Norwood, Mass.	3.00
Čepaitis, Ona, Seranton, Pa.	3.00
Čiubanavičius, Norwood, Mass.	3.00
Matulaitis, V., Rev. St. Clair, Pa.	3.00
Žilienė, M., Chicago, Ill.	3.00
Služas, O., Chicago, Ill.	3.00
Akstin, A., Montello, Mass.	3.00
Sister Carmelita, New Mexico	3.00
T. Sipacienė, Chicago, Ill.	3.00
K. Gedemienė, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. M. Daupšis, Plainfield, Conn.	3.00
J. Stochkus, Windsor, Conn.	3.00
Mrs. A. Puskis, St. Clair, Pa.	3.00
Ad. Jarmalavičius, Montello, Mass.	3.00
O. Jasinskienė, Chicago, Ill.	3.00
M. Shilinskienė, Rochester, N. Y.	3.00
Mrs. C. Jasaitis, Waterbury, Conn.	3.00
E. Savickienė, Elizabeth, N. J.	3.00
E. Martinaitis, Chicago, Ill.	3.00
A. Gubrauskienė, Cleveland, Ohio	3.00
M. Zalionienė, New Britain, Conn.	3.00
P. Yakas, New Britain, Conn.	3.00
O. Baltrūnienė, Athol, Mass.	3.00
K. Gugonienė, Chicago, Ill.	3.00
Sister M. St. Casimir, St. Joseph Home.	3.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

PER LIŪDESIUS Į DŽIAUGSMĄ

Gražiausioje Francijos dalyje, kame Elbos ir Senos vandens suseina, savo plačiam dvare apsigyveno Grafo Lamonto šeimyna. Priešingai kitiems aukštos kilmės žmonėms, Grafas Lamontas leido savo gyvenimo dienas ramiai ir padoriai. Vengdamas visokių smaguriavimų, kurių jo aukšta kilmė galėjo teikti, jis atsidavė geram prižiūrėjimui savo šeimos, ir tiktai svarbiu reikalu teišeidavo iš dvaro. Jo žmona, puiki ir išlavinta moteris, ir jų abudu vaikai, Liudvikas — aukštas ir tvirtas trylikos metų vaikinys, ir Margota — dešimts metų mergaitė, motinos paveikslas, dideliu atsidavimu jį mylėjo. Šeimyna buvo nepaprastai laiminga.

Savo tarnams Lamontas buvo nuolaidus ir mandagus ponas. Kiti žemės savininkai, priešingai, sunkino savo valdinius įvairiais mokesčiais ir darbais, kad tik galėtų tuo pelnu tenkinti savo tuščią ir netvarkų gyvenimą; bet šiaip elgdamiesi, jie nesuprato, kad tuo pasielgimu jie sėja sėklą, kuri atneš jiems prapultį. Grafas Lamontas stengėsi, kiek galėdamas, kuogeriausiai sutvarkyti savo valdinių gyvenimo dalykus. Savo valdiniams jis pasirodė kaipo tėvas, ne kaipo valdytojas; daug dėmesio kreipė jų vaikų išauklėjimui; seniems ir silpniems patarnavo; sergantiems ir kenčiantiems teikė tinkamos priežiūros. Už jojo gerą širdį jis buvo mylimas netik savo žmonių, bet taip pat tolimos apielinkės gyventojų.

1793 metų pavasaryje Francija buvo naikinama vienos didžiausių revoliucijų, kurių pasaulis yra kada matęs. Kasdien didelis skaičius žmonių žuvo. Dieną ir naktį giliotina veikė. Visam krašte užpuolami ir varginami žmonės sukilo. Beveik kiekviename miestelyje buvo įrengta teismavietė, kurioje pasmerktieji buvo teisiami. Žinoma, plėšikai, žmogžudžiai pasinaudojo šia proga ir būriais susitarę, valkiojosi per žemes, plėšdami ir vogdami, kas tik į rankas papuolė: ypač didžturčių dvarus, kurių savininkai išbėgiojo iš baimės, arba užpultiųjų uždaryti kalėjimuose, ir pateko po giliotinę.

Grafas Lamontas dar tebygveno savo dvare. Jis nekrepšė atidos į patarimus pa-

bėgti, nes jam sąžinė rodė, kad jis nieko nenuskriaudė. Jame baimės nebuvo. Jo žmonės valdiniai nebuvo susirūpinę tuo, kas dedasi politikoje; bet priešingai, jie pasižadėjo savo gyvastimi saugoti Lamontą ir jo šeimyną. Vienok, kad revoliucija padidėjo ir pavojus jo gyvybei augo, jis nutarė dėl atsargumo, išvesti savo šeimyną vieton, kur nebūtų tiek daug pavojaus; jam taip pat būtų geresnė proga apsaugoti savo turtą. Jo pati su savo vaikais su ašaromis meldė jo, kad dar paliktų juos kelioms dienoms. Pagaliau grafas atmainė savo nutarimą ir žadėjo palaukti kelias dienas; jei dalykai pradėtų eiti blogyn, tada pasitraukti iš vietos.

Kelios dienos praslinko, kada netolimame miestelyje susiriako neramių žmonių būrys, kuris padrąsintas vietinio revoliucijos vado, atliko tamė mieste ir apielinkėje visokių žiaurumų ir beširdysčių. Vieną pavakarį, tas būrys, apie šintas iš viso, pasirodė arti Lamontų dvaro ir mėgino jį sugriauti. Grafas su savo žmonėmis, nors mažas skaičius, priešinosi ir stengėsi atlaikyti užpuolikus lig vėlumo nakties. Pagaliau, tik kuomet plėšikai padegė namą, Lamonto gynėjai pareikalavo, kad Lamontas su savo šeimyna pasitrauktų saugon vieton. Tada užpulti žmonės naudodamiesi ilgu požeminiu keliu, rado saugią vietą daržo tankumyne. Kada jie atsigrįžę pasižiūrėti paskutinį kartą į tuos namus, kuriose tokį ilgą laiką taip linksmai gyveno, o kurie dabar skęsta liepsnose, Liudvikas išgirdo savo mylimo šuns staugimą. Neatsižvelgdamas į pavojų ir kol kas galėjo jį sulaikyti, nubėgo šaukdamas, "Aš pasiimsiu savo Fido." Vienas iš tarnų ėmė jį vyti, bet pavyti negalėjo. Po valandos ištikimas tarnas sugrįžo ir verkdams puolė į grafiėnės kojas, sakydamas, "Tie žvėrys nužudė mūsų Liudviką."

* * *

Šveicarijoje, toje laisvės žemėj, kuri visuomet buvo prieglauda persekiojimą kenčiantiems žmonėms ir kuri teikė prieglaudą prancūzams pabėgeliams nuo revolucionierių, ten ir Lamontai rado pastogę. Šalia kelio, tarp Lausammos ir Montreux, jie gyveno

mažame namelyje, apsiauptame gražaus darželio. Žinoma, jiems nebuvo lengva prisitaikyti prie naujo gyvenimo sąlygų, bet kantriai viską keisdami, stengėsi geriausiai juo pasinaudoti.

Bėgimas iš tėvynės, stoka gyvenimo reikmenų ir jų sūnaus mirtis buvo perdidelis smūgis grafienei. Labai didelė karšligė ją paguldė lovon, iš kurios ji letai atsikėlė; kuomet ji atgavo jėgos atsisėsti ant vežamosios kedės, ant palapos šildytis saulės spinduliais, ji išrodė kaipo nuvytusi gėlė, kurios išvaizda gaždino grafą. Beto, ji pradėjo silpnėti; įsigalėjo organų netvarka, atsirado nenoras valgyti ir josios trumpos poilsio valandos buvo pertraukiamos blogais sapnais. Neužilgo ji negalėjo keltis iš lovos, kaskart ėjo silpnyn ir rodės, mirtis stovėjo šalia jos.

Grafas, kiek galėjo, tiek gelbėjo, ir su savo duktere pavadavo slaugę, prižiūrėdami sergančią moterį. Jisai kreipėsi į mokyčiausius gydytojus, bet visi pripažino, kad josios stovis beviltis. Grafiene būtų pametusi pasveikimo viltį, jei nebūtų atminusi parapijos kunigo padrašinimą, kurs jai priminė josios pareigas kaipo motinos. Todel ji dar gavino savo pasveikimo viltį ir tikėjimą. Kunigas Antanas Coppett, buvo vienas iš tų retų Dievo išrinktųjų, kuris rasdavo didelio džiaugsmo tarnaudamas savo žmonėms. Visi, neišskiriant nei senų nei jaunų, rado ir matė jame tikrą draugą ir patarėją. Kaip ženklu pagarbos, žmonės jį pavadino "Tėvu Antanu." Tėvas Antanas kasdien lankydavo sergančią grafiene ir nuliūdavo, kada matydavo, kad negali geriau kuo patarnauti.

Vieną dieną, kuomet Tėvas Antanas, atlikęs savo aplankymą, beeidamas tarpkalno takeliu, sutiko Martiną Fuesslį, netolimos mokyklos mokytoją, kurs neseniai grįžo iš Berno. Martinas buvo mažo ūgio, truputį kumptelėjęs vyras, kuris trumpame naujoj vietoj gyvenimo laike, įgijo gerą vardą ir buvo žmonių gerbiamas. Martinas savo liuosame laike vis vaikščiodavo su savo krepšiu po klonius ir įkalnius, ieškodamas įvairių augalų; todėl žmonės jį pavadino "Žolių Martinu." Kunigas Antanas ir Martinas dažnai susitikdavo ir draugiškai kits kitą pasveikindavo.

— "Tokį ilgą laiką žolių ieškodamas, tur būt dabar turi geroką rinkinį. Čia yra gausi flora, kuri kiekvienam botanikui gali duoti daug medžiagos," sakė Martinui kunigas.

Vaikštinėdamas sykiu su kunigu Antanu, mokytojas aiškino jam savo ypatingą užsiėmimą. Jis kunigui pareiškė, kad esąs interesusotas ne tik botanikos dalykais, bet dar yra ypatingai ištyręs augalus, kiek jie turi medikalės jėgos. Martinas buvo paragintas prie šių tyrinėjimų savo dėdės, kurs buvo Berno miesto gydytojas ir labai mokytas botanikas ir suteikė Martinui daug botanikos paslapčių. Savo dėdės patarimų vedimas, jų laikydamasis, Martinas buvo daug vaistų sudaręs, kurie daug kuo žmonėms pagelbėjo.

— "Aš prieinu prie to," sakė Martinas, "kad gailestinga Apveizda yra davusi mums gydymo galią augmenyje, kuri gali palengvinti arba išgydyti daug ligų."

Kunigas tyliai stovėjo, ir rimtai, bet maloniai pažiūrėjo į mokytoją ir užklausė:

— "Ar aš galiu tavo mokslą iširti?"

Tada švelniai, karts nuo karto mokytojo užklaustas, papasakojo Martinui visą atsitikimą, būtent apie grafiene.

— "Jūsų pažįstama serga siela ir kūnu. Jei jūs, Tėveli, galėtumėte josios pasveikimo viltį ir tikėjimą padidinti, aš esu tikras, kad mano žolės gali daug pagelbėti."

Sekantį vakarą, mokytojas apsilankė pas kunigą ir jam padavė bonką, kurios įtalpa, jis pareiškė, sudaryta iš dešimts įvairių žolių. Martinas išaiškino kunigui kaip tas vaistas turi būti vartojamas ir paprašė kunigo, kad jis nuneštų grafienei. Ant rytojaus, kada dvasiškis apsilankė pas Lamontus, tėvas jį sutiko su liūdnau veidu; duktė verkdamas sedėjo prie stalo.

— "Aš bijau, kad galas jau arti," sako grafas; "mano moteris neramiai praleido naktį ir gali prieš vakarą mirti."

Tėvas Antanas, kiek galėdamas jį ramino ir pareiškė, kad gyduolės, kurių jis atsinešė, pagerins josios stovį.

Maža šypsena pasirodė motinos nubalusiame veide, kuomet ji pamatė savo dvasiškąjį patarėją įeinant jos kambarin. Jis atsėdo šale lovos ir savo prastu, bet įtikrinamu būdu, jai pasakė apie Sutverėjo išmintį, kuris

Savo begaliniam gailėstingume, palaimino žoles didelėia gydymo jėga, ir kaip jis turi vilties savo vaistais ją išgydyti. Ji karštai prašė tų gyduolių, o kunigas jai jų įteikė.

Kunigas anksti keidavo. Sniegu apdengtos ir žilbančios kalnų viršūnės, sveikindamos aušrą, verste jį vedė laukan. Ši rytą kas kitas pasirodė pirm jo, nes pakeliui balsas jį pasveikino. Ten stovėjo mokytojas su savo krepšiu. Tėvas Antanas jį pakvietė namuosna ir sykiu pavalgė pusryčius. Paskui kalno takeliu nuėjo pas Lamontus. Kada prišartino prie daržo vartų, Margota iš džiaugsmo prišoko ir per ašaras ištarė:

— “Tėveli Antanai, mama eina geryn. Jūsų vaistai jai pagelbėjo.”

Taip ir buvo; palengva bet tvirtai motina kaskart ėjo geryn. Kuomet Kalėdos atėjo, ir sniegas apdengė kalnus ir klonelius, maža šeimynėlė džiaugėsi neapsakoma dovana — motinos pasveikimu.

* * *

Kuomet 1793 metų revoliucija šiek tiek nurimo, ir respublika pradėjo bent kiek tvarkyti savo reikalus, daugelis kalinių buvo paliuosuojama ir pabėgėliai pradėjo grįžti į savo gimtas šalis. Lamontų šeimyna buvo pasilgus tėvynės ir ten grįžo. Dvi dieni jiems grįžus į savo šalį, senajame dvare pasirodė nuvargęs ir išdžiūvęs vaikinai, apsirėdęs apraskytai drabužiais. Ji su džiaugsmu senieji tarnai pažino, kaipo Lamontų sūnų, Liudviką. Tą neužmirštamąją naktį, kada Lamontai bėgo iš namu, kuomet Liudvikas nubėgo savo šunies paimti, jis buvo pagautas ir įmestas kalėjiman, iš kurio jis negalėjo duoti tėvams žinios apie savo padėtį. Bet po revoliucijos buvo šiaip taip paliuosutas ir sugrįžo į senąją šalį.

Čia mes paliksime skaitytojui įsivaizduoti, koks džiaugsmas viešpatavo Lamontų širdyse, kuomet tėvas, motina ir sesuo, susitiko su, rodos naujai gimusių sūnumi ir broliu.

Lamontų šeimyna dar daug metu gyvenno tame dvare ir tankiai atsiminė Kunigą Antaną ir jo išmintingą draugą — “Žolių Martina.”

Vertė *Antanas Miciūnas.*

KA PASAKĖ ANGLIJOS VYSKUPAI?

Visi Anglijos vyskupai išleido bendrą ganytojišką laišką apie Katalikų Veikimą. Pagrindinės laiško mintys yra šios:

Katalikiškas Veikimas turi būti persunktas religine dvasia ir turi reikalauti, kad atskiri asmeas kuo griežčiausiai savo privatų gyvenimą derintų su pagrindiniais Bažnyčios dėsniais. Tas veikimas siekia dviejų dalykų: 1. Kiekvieną kataliką padaryti vidujiniai šventesniu. 2. Ta ramybė ir Kristaus meilė, kuri pradeda viešpatauti jo širdyje, turi spinduoti ir veikti į kitus. Tai didelės reikšmės dalykas ir jums ir visam pasauliui. Šių laikų pasaulio sugedimas tegali būti pataisomas tik giliu kiekvieno žmogaus vidujiniu šventumu. Kaip šviesos sūnų, mūsų šventa pareiga ir uždavinys — šviesti visam pasauliui. Dievo karalystė turi būti kuriama ne šalia šio pasaulio, bet šiam pasaulyje. Tas galima, įmanoma. Tik visiems to darbo imtis. Visas katalikiškas veikimas turi stovėti aukščiau politikos tiek tautinės tiek tarptautinės. Šv. Tėvas aiškiai pabrėžė, kad K. V. išimtinai ir vieninteliai priklauso vyskupams. Kas nori Bažnyčiai tarnauti, tas turi jos ir klausyti. Visos kenksmingos įtakos, kurių Bažnyčia patiria, tegali būt pašalintos tik veikimu. Todėl:

1. Katalikiškasis veikimas, vadovaujamas Bažnyčios, turi budėti per spaudą ir kreipti pasaulio nuotaiką į katalikiškąją dvasią.

2. K. V. turi apimti visas katalikiškas mokyklas.

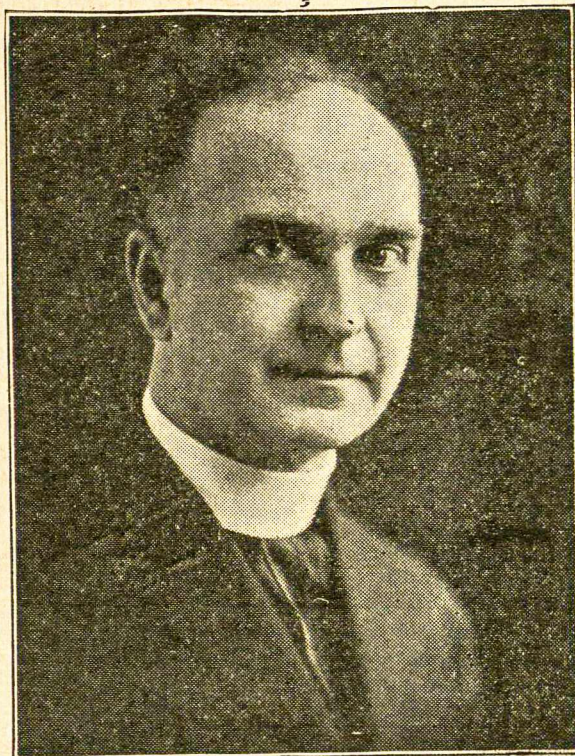
3. K. V. turi saugoti katalikiškos dorovės, teisybės dėsnius ir neleisti jų laužyti.

4. Turi palaikyti katalikiškosios visuomenės sąžinės jautrumą.

5. Turi daryti viską, kad atskilusius brolius žodžiu ir raštu pamokytų apie šv. Tikėjimą.

— Šv. Tėvas meldžiasi, kad kampanija prieš nedorias filmas pasisektų.

— Amerikos katalikų moterų seimas įvyko rugs. 29 d. iki spalio 3 d., Washington, D. C. 35 viršininės diocezių organizacijų dalyvavo seime.

J. E. vysk. **B. J. SHEIL**, Chicagos vyskupas pagalbininkas, vadovavo 70,000 katalikų jaunimo demonstracijai prieš nedorias filmas. Jo Ekscelencija žygiavo vaikštynių priešakyje.

70,000 Kat. Jaunimo Vaikštynėse

Rugs. 27 d. Chicagoj įvyko katalikų jaunimo vaikštynės — demonstracija, ryšium su Padarumo legijono vedama kampanija už krutomųjų vaizdų padorinimą, kad išnaikintų nešvarias filmas.

Dalyvavo ne mažiau kaip 70,000 jaunimo — iš parapijų mokyklų 7 ir 8-ojo skyrių, vidurinių mokyklų ir kolegijų. Kiekvienos parapijos mokyklos mokinių grupės priešakyje buvo klebonai. Be krašto veliavų buvo nešamos Popiežiaus veliavos ir įvairios rūšies paparčiai, reprezentuojantieji katalikų jaunimo organizacijas ir grupes.

Vaikštynių priešakyje buvo Jo Eksc. vyskupas B. J. Sheil ir parado maršalas teisėjas J. Burke.

Vaikštynių peržvalgai buvo pastatyta platforma palei Michigan ave. Ant platformos buvo: Jo Eksc. arkiv. T. T. McNicho-

las iš Cincinnati, Padarumo legijono krašto tarybos pirmininkas; J. E. vyskupas W. D. O'Brien; gubern. Horneris; majoras Kelly; U. S. kariuomenės gen. Preston Brown; policijos viršininkas Allman; Chicagos parkų sistemos superintendentas G. Donoghue; Lincoln parko superintendentas Lyman; apskrities boardo prezidentas Whealen ir monsignorai A. Maguire, T. Egan, D. Byrnes, T. Bona ir W. Kinsella.

Vaikštynėse dalyvavo ir lietuvių katalikų parapijų mokyklų mokiniai iš 7 ir 8-ojo skyrių, taip pat ir Šv. Kazimiero akademijos auklėtinės. Buvo keletas šimtų slaugių iš katalikiškų ligoninių.

Milžiniškos katalikų jaunimo vaikštynės sukėlė neapsakomai didelį įspūdį čikagiečiuose. Žiūrovų minias paveikė ir paragino prisidėti prie kovos su purvinomis filmomis.

Katalikų Pasaulyje

Amerikoje

— Tolimaj Šiaurėje — Sibire mirė Sovietų ištremtas kun. Aleksej-Siarčeninovas. Caro laikais jis perėjo į Katalikų Bažnyčią. Už tai buvo nubaustas trims metams į kalėjimą.

— Neapolyje, Italijoje rugs. 20 d. pasikartojo kasmetinis stebūklas — suskystėjo Šv. Januario sustingęs kraujas, per ilgus šimtmečius laikomas stikliniam uždarytam indely, kurs idėtas į relikvioriu. Daugiau kaip 50.000 tikinčiųjų sukludo, kad pamatytų šį didelį viršgamtiską įvyki.

— Nuo 1658 metu iki šiai dienai 11.772.337 maldininku aplankė Šv. Onos de Beauvre grotą Quebec'e. Tik per šia vasarą 345.850 žmonių važiavo 69,170 automobiliuose aplankyti stebuklingaia vieta. Per visus tuos šimtmečius 8.457.000 žmonių priėmė Šv. Komuniją ir išklauė 280,150 šv. Mišių toj šventoj vietoj.

— Per paskutini meta klebonas kunigas Vincas R. McCann draug su savo trejais asistentais, Šv. Kazimiero Borromeo bažnyčioj, atvertė 300 juodukų į katalikų tikėjimą.

— Kolumbijos valstybė, Pietu Amerikoj, už Šventąjį Tėvą paaukavo 594.174 kasdieninių nusimarinių, išklauė 291.372 šv. Mišių, priėmė 241.057 šv. Komunijų, paaukavo 262.972.775 dvasinių komunijų, padarė 722.908 aplankymu prie Šventiausio Sakramento, paaukavo 8.714.271 atsidūsėjimu, 2.414.207 šv. Rožančiaus dalių ir šiaip jau nusimarinių 391.773.

— Suomijoj yra 3.500.000 protestonų, 50.000 pravoslavų ir 1.416 kitatikių. Katalikų yra arti milijono. Tą pasirodo kad visai maža dalis yra katalikiška.

— Dvylikos metu vaikas Fadlallah, Drūsu tautos žmogus, atsivertė į katalikų tikėjimą. Drūsų tautelė gyvena pietinėj Sirijoj ties Haurian'o lėmums ir jokiū būdu neprireidžia misijonieriu ir tarpan. Vienas kitas yra šiaip taip pakenčiamas.

— 200 austrų studentų atvyke į Roma, nuėjo pareikšti savo paklusnybę ir meilę Šv. Tėvui. Šv. Tėvas kiekvieną studentą pasveikino atskirai. Studentai pasižadėjo Šv. Tėvo visuomet nuširdžiai klausysią, įvykdysią visus jo nurodymus.

— Kinijos mieste. Mo-kai-tai, valdytojas pakvietė savo kraštūn katalikus misijonierius dirbti žmonių sielų išganymui. Valdytojas pareiškė, kad komunizmas buvo per daug įsikverbes ir tiesiog žmones įvarė į didelį vargą ir nevilgtį. Maldavo misijonierių, kad tą blogą komunizmo įtekme pašalintų.

LAWRENCE, Mass. — Rugs. 9 d. įvyko parapijos piknikas. Žmonių visai mažai atsilankė.

SO. BOSTON, Mass. — Rugs. 17 d. Šv. Petro parap. susilaukė naujo vargoninko p. Rapolo Juško.

— Rugs. 15 d. prasidėjo Šv. Petro parap. vaikų katekizacijos pamokos. Vaikų įsirašė apie 200. Mokė juos septynios Seserys pasionistės iš Cambridge, Mass.

— Sodaliėtės, pritariant jų Dvasios Vadiui kun. Jenkui, rengia vakarą pagerbti savo motinas. Vakaro programa susidės iš užkandžių, kalbų ir muzikos.

WORCESTER, Mass. — Aušros Vartu parapijos metinė vakarienė buvo rugsėjo 20 d., parapijos salėje. Pelnas skiriamas parapijai.

DETROIT, Mich., Šv. Jurgio parapija. — Paš kleboną kun. J. Čižauską viešėjo svečias pralotas J. Miliauskas.

— Rugs. 23 d. įvyko parapijos rudeninis piknikas.

ELIZABETH, N. J. — 1935 metais lietuvių šv. Petro ir Povilo parapija švęs 40 metų gyvavimo jubiliejų. Visi gabiausi vyrai, moterys, jaunuomenė rengiasi, kad tik iškilmingiau pasirodyt. Jubiliejus bus gražiai paminėtas, jei visi lietuviai atsilankys ir įvertins praecities pastangas.

BRADDOCK, Pa. — Parapijonai surengė kortavimą parap. naudai rugs. 23 d. Buvo duota labai gražių dovanų.

— Volteris Alinskas išvažiavo į Good Counsel vienuolyną, New Hamburg, N. Y., mokytis į vienuolinius kunigus.

BRIDGEVILLE, Pa. — Rugsėjo 11 d. pas kleb. kun. A. Jurgutį įvyko Pittsburgo provincijos lietuvių kunigų susirinkimas pasitarti šios apylinkės lietuvių katalikų reikalais.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Kazimiero parapija. — Federacijos Pittsburgo apskrėčio pastangomis rugs. 13 d., Šv. Kazimiero mokykloje, buvo sukviesta katalikišku ir tautišku dr. ju atstovai pasitarimui kas link paminėjimo lenku Vilniaus užgrobito spalį 9 d. Viso dalyvavo 50 delegatų.

Nutarta paminėti Lietuvos gėdulos diena su kalbomis, dainomis ir kitais pamarginimais. Paminėjimas bus ruoštas spalį 7 d., kadangi 9 d. pripuola antradienvis.

— Parapijos bazaras įvyks spalį 15 d. iki 29 d.

— Trečiadieniais bingo tebelošama sekmingai ir iki šiam laikui jau padaryta netoli

tūkstančio dolerių.

PITTSBURGH, Pa., Šv. Vincento parapija. — Parapijos bazaras įvyko rugs. 10 iki 22 d.

— Šv. Vincento moterų klubas surengė vakarienę rugs. 25 d.

— Sodaliėtės turėjo card party rugs. 30 d. parapijos naudai.

SCRANTON, Pa. — Šv. Juozapo parapijinė mokykla prasidėjo rugs. 6 d. su šv. Mišiomis, kurias laikė klebonas kun. J. Kuras.

EAST ST. LOUIS, Ill. — Rugsėjo 4 d., Nekalto Prasidėjimo parapijoje, rūpesčiu klebono kun. K. Zaikausko, atsidarė lietuviška parapijinė mokykla, kurią veda Šv. Pranciškaus seserys iš Pittsburgho. J. E. H. Althoff, diecezijos vyskupas asmeniai aplankė mokyklą ir suteikė mokytojoms ir vaikūčiams savo palaiminimą. Parapijonai džiaugiasi. Ši parapija gyvuoja jau 40 metų. Čia randasi daug gražaus jaunimo.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Šv. Kazimiero Akad. Rėmėjų 10 skyrius surengė pikniką rugs. 23 d. Rūtos darže.

CHICAGO, Ill. — Šv. Kazimiero Rėmėjų centras turėjo savo paskutinį šimtmet pikniką Vytauto darže rugs. 30 d. Buvo visokių įvairenybių: kontestų, bėgimų, sporto, užkandžio ir pasilinksminimų.

CHICAGO, Ill., ŠS. Petro ir Pauliaus parapija. — Spalių 1 d. vyskupas O'Brien suteikė Sutvirtinimo Sakramentą nemažiam būriui žmonių.

CHICAGO, Ill., Gimimo Panelės Švč. parapija. — Rugs. 23 d. Moterų Sąjogos 67 kuona turėjo smagų išvažiavimą Marquette parke.

CHICAGO, Ill., Visų Šventų parapija. — Rugs. 23 d. įvyko pramoga parap. salėje. Pelnas skirtas parapijai.

— Parapijos piknikas laikytas rugs. 16 d. pelno parapijai atnešė virš 400 dolerių.

CHICAGO, Ill., Šv. Juozapo parapija. — Graži pramoga "bingo" buvo laikyta parapijos svetainėje rugs. 25 d.

— "Prancišku" vakarienė su gražia programa bus spalį 7 d.

A. † A.

Marijonu Rėmėjų Amžinas Narys

BONIFACAS KUČINSKAS

mirė rugpiučio 9 d., 1934 m., So. Boston, Mass.

Tėvai Marijonai atlaikys dvejus Šv. Mišias spalį 8 ir 9 d. Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jo sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Lietuvoje

— Rugs. 2 d. visoje Lietuvoje prasidėjo ir tęsėsi iki rugs. 16 d. Vilniaus geležinio fondo vėjus, per kurį visame krašte buvo platinami Vilniaus pasai ir ženkleliai.

— Lietuvon atvyko du čekoslovakų žurnalistai susipažinti su krašto politiniu, kultūrinu ir ekonominiu gyvenimu.

— Švietimo ministerija Šiauliuose nuo šių mokslo metų pradžios atidarė vidurinę prekybos mokyklą.

— Šiais metais durpynų gamyba Lietuvoje padidėjo 7%. Šimet durpių bus prikasta rankiniais būdais 61,500 tonų, mašinomis — 30,000 tonų. Iš viso — 91,500 tonų.

— Klaipėdos miesto policijos valdybos nusistatymu, numatyta atnaujinti miesto viešojo susiekimo koncesiją.

— Lietuvos užsienių reikalų ministerijos departamento direktorius Seja latvių vyriausybės skiriamas nauju pasiuntiniu Lietuvai nuo rugs. 16 d.

— Lietuvoje yra iš viso invalidų 24,747 žmonės: luošų — 7,623, kurčių — 3,554, nebylių — 3,223, akly abiem akim — 3,129, be vienos rankos — 2,091, kuprotų — 2,056, be vienos kojos — 1,499, paraližuotų — 1,000, be abiejų kojų — 448, be abiejų rankų — 124.

— Numatyta pirkti Lietuvoj jūrų laivą, kuris kainuos 200,000 lt.

— Viešėjęs Lietuvoj Čekoslovakų prof. dr. J. Straina pabrėžia Čekoslovakų spaudoj, kad tik atitaisius Lietuvai padaryta skriaudą išplėšiant Vilnių, Europos taika bus užtikrinta.

— Prūsų Lietuvoje, Tilžėje ir kitose vietose, dabar nėra nei vienos bažnyčios, kurioje būtų laikomos lietuviškos pamaldos.

— Šiais metais Biržu apskr. savivaldybė stato naujas keturias pradžios mokyklas. Vaškuose ir Vabalninkuose — mūrinės, kurių pirmoji kainuos 50,000 lt. ir Dirvonokiose, Sostuose — medinės. Abi kainuos 16,000 lt.

— Lietuvai neseniai lankėsi Japonų karininkų delegacija. Ši delegacija Lietuvoj išbuvo labai trumpą laiką. Delegacijos tikslas nežinomas.

— "Maistas" pradėjo supirkinėti Kauno skerdykloje eksportui visčiukus.

— Kauno paštininkai sportininkai susiorganizavo ir sukūrė paštininkų sporto klubą.

— Klaipėdos miesto valdyba Klaipėdos miesto knygyno vedėiu paskyrė mokytojų seminarijos mokytoją M. Šlažą. M. Šlažas pasiliks ir savo pareigose mokytojų seminarijoje.

— Rengiamai dainų šventei 1938 m. iki šiol jau užsiregistravo 203 chorai su 7,750 dainininkų.

ALP 2272

— Lietuvos autobusininkų streikas pasibaigė. Susitarta ir algos padidintos, sumažinta darbo valandos ir kasmet bus duodama po 12 dienų apmokamų atostogų.

— Pasirodė nauji nuolatiniai pašto ženklai 2, 10, 15, 60 centų ir 1, 3, 5 litų vertės.

— Lietuvoje mirė kompozitorius J. Naujalis. Palaidotas su didelėmis iškilmėmis Kaune. Velionis buvo vienas iš seniausių ir labiausia tautai nusipelnusių muzikų. Jis ilgus metus buvo Kauno bazilikos vargonininku. Toje vietoje išbuvo iki pat mirties. Šio garbingo muzikos patriarcho liūdi visa mūsų tauta.

— Lenkai uždarė 10 lietuvių mokyklų. Taipgi iš pareigų atleido Švenčionių lietuvių gimnazijos direktorių, A. Petraiti.

— Taline, Estijoje, rugs. 1 d. popiet pasibaigė penkta Baltijos valstybių ūkio atstovų konferencija. Buvo priimta visa eilė rezoliucijų.

— Anglai ruošiasi rengti Lietuvoj pramonės kilnojimą parodą. Ši paroda iš Klaipėdos bus atkelta į Kauną, vėliau į Šaulius.

— Varniuose per įvykusias misijas vienuolio pamokslų pasiklausyti ėjo ne mažai žydų.

— Lietuvos astovybėms užsieniuose išlaidoms šiais metais paskirta 3,038,285 lt.

— Lenkija pritarė Rytų paktui, jei Lietuva sunormalios santykius su ja. Tie santykiai nei neįmanomi jeigu Vilnius nebus

gražintas Lietuvai.

— Veterinarijos departamentas paruošė pieno priežiūros įstatymo projektą. Šiame įstatyme yra nusakytos parduodamo pieno ir iš pieno pagamintų produktų savybės, o taip pat numatytos priemonės kovai su pieno ir pieno produktų falsifikacija.

— Mirė kun. Jonas Strimas Pakuonio klebonas. Palaidotas rugp. 25 d. Pakuonyje. Velionis buvo labai uolus katalikiškų organizacijų rėmėjas. Jo laidotuvisė dalyvavo 34 kunigai, kelios dešimtys studentų ir daugybė tikinčiųjų.

— Rugpiūčio mėn. 26 d. visa Lietuva iškilmingai minėjo lietuvių kariuomenės įžengimo į Vilnių keturiolikos metų sukaktę ir jau trečią kartą šventė Vilniaus geležinio fondo dieną. Iškilmingos pamaldos buvo bazilikoje. Šv. Mišias laikė kan. Byla.

Latvių užsienių reikalų ministerijos spaudos šefas Seskis skiriamas generaliniu konsulu į Klaipėdą.

ARGENTINOJ KURIAMA LIETUVISKA PARAPIJA

Rosario mieste, Argentinoj, yra didelė lietuvių kolonija. Lietuvių ten priskaitoma apie 5,000. Vietos lietuviai nutarė steigti savo parapiją. Tuo reikalu Rosario mieste lankėsi kun. Bumšas.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1933

Of "Laivas" (The Ship) published Weekly at Chicago, Ill., October 1st, 1934, State of Illinois, County of Cook.

Before me, a Notary Public in and for the county of aforesaid, personally appeared Rev. J. Maciulionis, who having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the manager of the "Laivas" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required, by the Act of August 24, 1912 embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business manager are:

- Publisher: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.
- Editor: Rev. V. Kulikauskas.
- Managing Editor: None.
- Business Manager: Rev. J. Maciulionis, 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. This publication is published not for profit.

3. That the known bondholders mortgages and other security holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds mortgages, or other securities are: none.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder of security holders appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds or other securities than as so stated by him.

Rev. J. Maciulionis

Sworn to and subscribed before me this 24th day of September, 1934.

Leonard Smutis, Business Mgr.,
(My commission expires 4-29-1937)

89.244.295